

OPSPRAAK

Mieske van Eck

Kind

Waar volwassenen steeds vaker op zoek lijken naar het kind in zichzelf, krijgen kinderen nauwelijks nog de kans kind te zijn.

Alles is erop gericht kinderen zo snel mogelijk tot volwassenen te maken. Ouders worden daartoe nauwlettend op de vingers gekeken. Waar ooit de kleuterschool bedoeld was om kinderen rustig voor te bereiden op het stil en rechtop zitten in de banken van de 'Grote School', moeten kleuters van nu werken aan hun toekomst. Artsen en pedagogen zien er bijvoorbeeld op toe dat peuters

Een wereld van moedwil, misverstand en onbegrip gaapt aan onze voeten

op tijd goed bewegen en praten. Zo niet dan worden de ouders tot actie aangespoord. Hoezo eigen tempo? Hun kind kan niet snel genoeg voorbereid zijn op de wedloop om werk, geld en succes, die het als volwassene wacht. Toch?

De kinderloopbaan begint zodra baby's hun comfortabele liggende bestaan hebben verruild voor staan en lopen. Had den ze beter geweten dan waren ze blijven liggen.

Dat zich rechtop voortbewegen is een foutje van de natuur. Waren we maar met vier benen op de grond gebleven. Dan zouden we al vast minder last hebben van rugklachten. Maar misschien waren we met armen om te lopen ook gevrijwaard van soortgenoten die zich een weg naar de top graaien. Maar het belangrijkste is waarschijnlijk dat we dicht bij de grond niet zo ver kunnen zien en daardoor mogelijk minder veeleisend zijn. Want hoe ruimer ons blikveld, dat met dank aan de techniek al lang niet meer afhangt van der scherpste van onze ogen, hoe meer we verwachten en worden teleurgesteld.

Een wereld van moedwil, misverstand en onbegrip gaapt aan onze voeten.

Een jongetje uit Colorado in de VS is onlangs op school geschorst, omdat hij een meisje in zijn klas een kus had gegeven. Seksuele intimidatie, zegt de school. De jongen is zes jaar. De kus was op haar wang. Beter had hij het meisje aan haar staart kunnen trekken, een klap kunnen geven of beentje kunnen lichten.

Afrekenen met het roze gevaar!

Genegenheid is gevaarlijk.

Knuffelen is knoeien.

De jongen was al eerder geschorst voor een soortgelijk vergrijp en moet van de school aan zijn gedrag gaan werken. Misschien een gezellige vechtsport?

In de tijd van onze verre voorvaders, werden kinderen ook graag gezien als kleine volwassenen. Kijk maar naar schilderijen uit de zeventiende eeuw van bijvoorbeeld Cornelis de Vos, Pieter de Hooch of Jan Steen. Miniatuurvolwassenen in jurken en pakken die er precies zo uitzien als die van hun ouders. We vinden dat nu zielig en triest.

In de negentiende eeuw ontdekten opvoeders en onderwijzers dat een kind ook al spelend dingen leert. Ze hadden gelijk.

Onlangs meldden onderzoekers uit de VS dat knoeien met eten leerzaam is voor peuters. Zij ontdekten dat kinderen die met hun vingers in het eten zitten en er een troep van maken, gemakkelijker de namen van het eten leren.

Helaas, het is niet van deze tijd. Een beetje peuter moet al rekenen en schrijven.

Kind zijn dat doe je maar later als je groot bent.

Reageren?

column.opspraak@bd.nl